

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 17C/35/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114204030
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114204030.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Katarínou Batisovou v právnej veci navrhovateľa: E. H., F. XX.X.XXXX, T. XX, Q., zastúpený JUDr. Alenou Pauličkovou, PhD., Krajná 55, Trnava, proti odporkyňi: E. H., S.. P., F. X.X.XXXX, T. XX, Q., o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo navrhovateľa a odporkyne uzavreté dňa XX.X.XXXX, na bývalom Mestskom národnom výbore v Q., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu v Q., zväzok XX, ročník XXXX, strana XXX, por. č. XXX, rozvádza.

II. Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 12.2.2014 doručeným súdu dňa 12.2.2014 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd jeho manželstvo s odporkyňou rozviedol.

Súd rozsudkom zo dňa 23.7.2014, č.k. 17C/35/2014-45 rozhodol tak, že manželstvo účastníkov konania rozviedol a vyslovil, že účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania.

Na podklade odvolania podaného odporkyňou Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 21.10.2014, č.k. 9Co/344/2014-62 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa odňal účastníkom možnosť konať pred súdom a vec nesprávne právne posúdil.

Povinnosťou súdu prvého stupňa súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, tak bolo opätovne posúdiť návrh na rozvod, doplniť potrebné dokazovanie predovšetkým výsluchom účastníkov, nimi navrhnutých svedkov a následne vo veci znova rozhodnúť.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s návrhom, výsluchom navrhovateľa a odporkyne, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, výsluchom svedkov ako i s obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa XX.X.XXXX, na bývalom Mestskom národnom výbore v Q. Oboja sú slovenskými štátnymi občanmi. Účastníci konania žijú v platnom manželstve, u oboch ide o prvé manželstvo. Z predmetného manželstva pochádzajú dve, toho času už plnoleté deti.

Navrhovateľ v konaní uviedol, že manželstvo s odporkyňou uzavrel po dvojročnej známosti. Okrem menších nedorozumení bolo ich manželstvo zo začiatku pomerne harmonické. Po nejakom čase sa však začali prejavovať rozdielne názory na manželský a rodinný život, ako aj rozdielne názory na peňažné hospodárenie domácnosti. Časté hádky boli vyvolávané takmer vždy zo strany odporkyne, čo malo vplyv aj na ich dve dcéry, ktoré sa po skončení školy radšej odsťahovali do zahraničia. Nezhody, ktoré medzi nimi vznikali mali veľký vplyv i na ich sexuálny život. Odporkyňa už v minulosti chcela podať návrh na rozvod, ktorý však nepodala, len sa ním vyhrážala. Ich dlhoročné nezhody sa v poslednej dobe začali stupňovať. Vyvrcholilo to tým, že odporkyňa začala navrhovateľovi kradnúť peniaze a začala mu brániť v podnikaní tak, že schovávala prístroje a kľúče od auta. Návrh na rozvod navrhovateľ doteraz nepodal len z dôvodu, že bral ohľad na svoje dcéry a manželstvo chcel udržať. Avšak spolužitie s odporkyňou sa stalo už neúnosným a psychicky veľmi zaťažujúcim a vyčerpávajúcim.

V doplnujúcom podaní zo dňa 7.4.2014 uviedol, že trvá na podanom návrhu. Podľa jeho názoru odporkyňa úlohu peňazí stavia nad pokojný a na láske a porozumení založený manželský život. Dôkazom toho je aj to, že sa mu vyhrážala zničením a aj tým, že si zabezpečí, aby jej platil výživné. Aby nedochádzalo k ďalšiemu vyhrocovaniu ich vzťahov, navrhovateľ odišiel bývať do ich rodinného domu v T. a byť v Q. navštevuje len podľa potrieb. Na záver uviedol, že nemá záujem o zotrvanie v manželskom zväzku s odporkyňou.

Z vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 12.3.2015 vyplýva, že odporkyňa sa najviac pričínila o rozvod manželstva svojim správaním voči navrhovateľovi ako aj voči svojim deťom. Po ukončení vysokej školy sa snažili odísť z domu, lebo pod jednou strechou bolo pre obidve spolužitie s matkou neprijateľné. Život s odporkyňou nebol ľahký, ale navrhovateľ sa snažil rodinu udržať aj hlavne kvôli dcéram. Po ich odchode sa nič nezmenilo, bola vrtošivá, menila nálady, stále sa hádala i za maličkosti. Manželstvo je aj prostredie, kde manželia žijú spolu po vzájomnej zhode, citovom zblížení, poskytujúc si vzájomne pomoc a podporu. U nich také nič neexistovalo. Odporkyňa mu robila stále zle, schovávala mu kľúče od auta, keď mal v rámci podnikania dohodnuté schôdzky. Neustále hádky a vyhrážky. Zhoršil sa mu zdravotný stav a videl, že keď sa neodstahuje, skončí to zle. Nič k odporkyni necíti, je to pre neho cudzia a osoba a život pri nej by bol len utrpením. Rozbila celú rodinu.

Po vrátení vecí odvolacím súdom navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že nezhody medzi ním a odporkyňou nastali už niekoľko rokov po svadbe. Manželka musela mať posledné slovo vo všetkom, či sa to týkalo výchovy detí alebo zabezpečenia domácnosti. Trpel. Jeho zdravotný stav sa začal zhoršovať. Je alergik. Manželka ho hrubo urážala a aj sa mu vyhráža. Chce ho dohnať k samovražde. Na zastávke v januári tohto roku mu nadávala so slovami: „nech ťa kurva nevie šľak trafiť“. Odporkyňa je problematický typ, má problémy aj v zamestnaní. Pri vybavovaní tesco karty nadávala, dokonca má aj zvukový záznam. Slová citoval: „kurva, piča, jebnutý kokot“ používala. Táto udalosť sa stala v roku 2013. Zobrala mu peniaze dvakrát, jednak v roku 2013 a neskôr 7.000 eur. Intímne sa nestýkajú minimálne dva, tri roky. Naposledy mali intímny styk v roku 2013 a predtým tiež dlho nič. Nezhody trvali v manželstve 15 až 20 rokov. O spoločnej plánovanej dovolenke, o ktorej odporkyňa tvrdí, že ju plánovali nevie nič. Riešiť problémy sa ani nesnažil, pretože manželka je tvrdohlavá a ješitná. Vždy ustupoval kvôli deťom, aby tieto boli riadne vychované a vyštudovali vysokú školu. Problémy s odporkyňou teda neriešil. Odsťahoval sa do druhej izby. Minimálne spolu komunikovali a minimálne viedli intímny život. Dva roky býva v T.. Posledných 5, 6 rokov to bolo už neúnosné, správanie odporkyne voči nemu gradovalo, preto sa aj musel odsťahovať. Brala mu prístroje a svoju vnučku ani nevidela. Bola síce v T. ale prišla len dcére vynadať, ktorá sa zbalila a radšej odišla. Odporkyňa ide len o peniaze. Ku nemu nemá žiadny citový vzťah. Má vzťah iba k jeho peniazom. Dokonca sa bojí, že keď sa rozvedie nedostane vdovský dôchodok a v prípade, keď odíde z práce, nedostane časť jeho odstupného. S odporkyňou sa spolu nestretávajú. Spolu nekomunikujú. Odporkyňa doniesol iba osem mechov z Bučian do bytu do Trnavy. Odporkyňa naťahuje konanie o rozvod len kvôli tomu, aby od neho získala manželské výživné. Sústavné negatívne správanie sa odporkyne voči nemu ho viedlo k citovému ochladeniu. Ide o trvalé ochladenie. K odporkyni nepociťuje už nič aspoň desať rokov. Desať rokov to bol podľa neho iba fiktívny zväzok.

Na poslednom pojednávaní navrhovateľ uviedol, že problémy riešil tak, že vždy ustúpil. Do krčmy nechodil a do Tatier chodil vždy na liečenie. Išiel aj do Austrálie, avšak odporkyňa odmietla ísť. Pokiaľ ide

o spoločné hospodárenie mali spoločný účet s právom vkladu aj výberu. Keď bol aj chorý, nemohol ani ležať. Zatvorila ho dokonca na balkón. Poukázal na rozpory vo výpovedi odporkyne, keď najprv uvádzala aké ich manželstvo bolo harmonické potom uvádzala opak. O deti sa staral, keď boli malé. On ich vodil na krúžky. Na dovolenku chodili aj s deťmi. Keď sa pohádali kvôli toaletnému papieru, odporkyňa odišla z dovolenky a jeho tam nechala s malými deťmi. Pokiaľ odporkyňa uvádza, že posledné roky to bolo v poriadku zavádza, klame. Klame aj ohľadom dovolenky pre dcéry. Spoločný účet mali do roku 2014. Odkedy odporkyňa napadla na súde dcéru E., táto stratila mlieko. Nie je pravdou, že posledné roky spolu dobre vychádzali, keď ju vidí, chce sa mu vracat'. Do bytu v Trnave ho teraz nechcela ani pustiť. Musel volať policajtov. On vkladal na účet väčší obnos peňazí, viac aj vyberal, pretože financoval opravu bytu a domu. Odporkyňa si naopak šetrila peniaze bokom. Musel odísť na dom do Bučian, pretože na byte sa nemohol v klude ani vyspať. Bolo to zo zdravotných dôvodov. Báł sa, že čo manželka urobí. Brala mu služobný telefón. Posledné roky spolu netrúvili vôbec čas. Vyhýbal sa jej. Manželstvo u nich harmonické nebolo nikdy. A posledný čas sa to len stupňovalo. Už nemá len alergiu, ale aj astmu (miernu). Toto všetko považuje za šikanu z jej strany a takto isto sa správala aj k deťom.

Odporkyňa v konaní uviedla, že s rozvodom manželstva nesúhlasí. Nezhody a hádky podľa jej názoru nemali vplyv na ich sexuálny život. Pravdou je, že sa občas s navrhovateľom pohádali pre financie, ale hádky zvyčajne vyvolával manžel. V minulosti chcela podať návrh na rozvod, avšak tento nakoniec nepodala. Nevidí dôvod, aby sa s manželom rozviedla. Dôvod ich problémov sú len peniaze, lebo navrhovateľ nevie pochopiť, že žena občas zarába menej ako muž. Taktiež rozvod je proti jej náboženskému presvedčeniu. Toto všetko je len kríza, ktorých už bolo viac a vždy ich spoločne prekonali. Manžela stále ľúbi napriek tomu, že mu bola počas celého manželstva slúžkou a preto súdu navrhla riešiť ich problémy prostredníctvom manželskej poradne.

Neskôr na pojednávaní dňa 13.3.2015 uviedla, že nie je pravdou, že by mali konflikty desať rokov v manželstve. Ešte pred rokom a pol mali pekný sexuálny život. Keď sa brali, navrhovateľ mal alergiu a alergiu nemal kvôli nej. Ona nevedela, že navrhovateľ je alergický na kvety, dokonca vyhodili z bytu aj koberec. Jeden koberec však v obývačke nechala a keďže sa jej neľúbi byť bez kvetín, jednu nekvitnúcu kvetinu si nechala a túto jej sám navrhovateľ dotrhal. Šesť rokov spolu nezdíleli spoločnú spálňu, avšak sexuálne spolu žili. Navrhovateľ chodil na dovolenky aj do zahraničia. Ona však chodila do T., kde pracovala. Kopala zemiaky v záhrade. Na spoločné dovolenky nechodia odkedy sa deti odsťahovali. Ona sa s odporcom nehádala. Za posledných päť rokov došlo k hádke dvakrát. Raz keď jej v T. vykopal magnóliu, stále jej tam robil zle, prieky a zlo a to len kvôli tomu, aby sa rozviedla. Ďalej sa pohádali aj kvôli spoločnej dovolenke, kedy jej sľúbil, že pôjde s ňou na víkend do Tatier. Keď už však k tomu malo prísť povedal jej, že s takou tlstou „pičou“ nepôjde. Ďalej hádka vznikla kvôli tomu, že ho požiadala, aby jej kúpil malý fotoaparát. Sľúbil jej, že jej ho zaplatí. Boli aj v predajni Nay. Avšak nakoniec ho objednal cez internet. Keďže prichádzal kuriér s fotoaparátom a navrhovateľ jej sľúbil, že jej zaplatí fotoaparát, vybrala mu peniaze z peňaženky. Nejde jej o jeho peniaze. Navrhovateľ má dosť peňazí. Napriek tomu jej zobral peniaze a ona si nemala za čo kúpiť chleba. Je pravdou, že sa na dovolenke s navrhovateľom pohádali kvôli toaletnému papieru, avšak to robil problém navrhovateľ a nie ona. Každý rok bol problém s financiami. Vždy na jar jej navrhovateľ nedával peniaze a ona bola odstavená od príjmu mesiac aj dva.

Na poslednom pojednávaní (dňa 13.5.2015) odporkyňa uviedla, že otázkou na svedkyňu (dcéru), či si táto pamätá, keď boli u nich policajti chcela preukázať ako sa ku nej navrhovateľ správal. Odporkyňa ďalej uviedla, že od začiatku manželstva ich manželstvo bolo talianske. Nie však z jej strany. Nie ona je hašterivá. Ale navrhovateľ nevedel ako sa má chovať ako slušný človek k manželke. V T. ju navrhovateľ dokopal do brucha, keď bola tehotná, toto aj oznámila jeho matke a sestre, avšak táto jej povedala, že mu nemôže nič povedať a preto od tohto času sa už na navrhovateľa nesťažovala. Sestre sa párkrát posťažovala. Matke však už nič nehovorila. Potom sa presťahovali do D. T., kde ju navrhovateľ strčil do dverí tak, že tieto prevalila a hlava ju bolela rok. O pólnoci musela s deťmi odísť k jej mame. Dokonca ju aj znásilnil a krvácala tri mesiace. Potom sa presťahovali do Q.. Tam to pokračovalo. Bolo to vždy na jar. Ďalej súdu predkladá potvrdenie OO PZ v Q., z ktorého vyplýva, že odporkyňa vykonala ústne trestné oznámenie o napadnutí manželom E. H.. Ďalej súdu predložila výpis zo zdravotnej karty, z ktorého vyplýva, že odporkyňa mala pri kontrole dňa 28. apríla 2003 modrinu na ľavom prsníku o veľkosti 10 x 10 cm, čoho príčinou podľa jej tvrdení bol jej manžel. A takisto má problémy s kĺbom, ktorého príčinou je manžel, preto si pýtala čiastku 3.000,- eur na umelý kĺb, pre ktorý je teraz rozvod. Napriek tomu, že sa ku

nej takto správal, tak sa o manžela pekne starala tridsať rokov. Potom sa to zmenilo. V roku 2006 odišla dcéra do I.. V roku 2007 druhá do Í.. Začala pracovať v krízovom centre, pretože sa cítila ako týraná žena. Manžel začal podnikáť. Kúpili dom v T., kde ona veľa robila. Manžel si však chodieval na dovolenky, ona nemohla, pretože toľko nezarobila koľko on. Dcéry, keď boli malé nemali radi otca, pretože videli ako sa on voči nej správa. O deti sa vôbec nezaujímal. Neprebalil ich. Neokúpil ich. Nechodil s nimi k lekárovi. Vôbec sa o nich nestaral. Ani nevedel ako deti vyrástli. Jedine, keď bolo treba sem-tam finančne prispieť a nákupy sa robili za peniaze, ktoré zarobil. Posledných deväť až desať rokov sa však nehádali. Tento rozvod si však navrhovateľ dlhodobo pripravoval. Ona keď sa chcela rozviesť nemohla. Navrhovateľ sa zmenil peniaze. Nevidí človeka vedľa seba, ktorý ho ľúbi. Vidí len peniaze. V decembri 2013 mali ešte pekné Vianoce, potom sa to zmenilo. Podal návrh na rozvod. Ona mu však upiekla kačicu, aj koláč, doniesla do T.. Navrhovateľ to však odmietol, lebo je urazený, avšak nevie načo. Problémy sa riešili tak, že ona sa vždy musela ospravedlniť, pretože pravdu mal vždy manžel. On však nevie povedať prepáč, lebo ho to mama nenaučila. Nevie si ani priznať chybu. Odkedy sa manžel odsťahoval do T., telefón jej neberie. Pokiaľ príde aj do T., ona vstúpi prednými dverami a on odíde zadnými dverami. Vždy sa robilo tak ako on chce. Musel sa kúpiť dom, auto. Správa sa ako Pán Boh. Urážal jej rodinu. Oplzlo nadával na jej matku, sestru i brata, preto neskôr začala nadávať i ona. Zo života jej aj deťom robil peklo. Nepoprela že povedala, že navrhovateľ dovedie až k tomu, že by skočil z balkóna. Bolo to však preto, lebo skákal cez balkón k susedom, keď jej ukradol peniaze, ktoré boli pre deti. Peniaze jej nedával aj dva, tri mesiace ročne. Dokonca aj keď dcéra chcela ísť na dovolenku, musela jej peniaze dať ona. Požičala si od mamy. Pokiaľ ide o manželské výživné návrh nepodala, pretože ani nevedela, že niečo také existuje. A návrh podala až potom ako navrhovateľ podal návrh na rozvod, lebo sa od právniky dozvedela, že je to možné. Minulý rok v januári nemala žiadne peniaze. Nemala si za čo kúpiť ani chleba a nie ešte lieky. Stále mali problémy s financiami, pretože navrhovateľ vyberal peniaze bez jej vedomia. Kupoval si značkové veci, avšak pre ňu a pre deti kupovala veci v second hande. Na Veľkú noc roku 2003 sa navrhovateľ správal neúnosne. Ona varila obed a vtedy mu povedala, že sa rozvedie, pretože dôvod na rozvod skutočne mala. Vtedy ju aj fyzicky napadol. Volali sa policajti. Napadol aj deti. A deti tiež chceli, aby boli policajti zavolaní. Viackrát ju deti žiadali, aby sa rozvedla, avšak všetko mu tolerovala. Prvých dvadsaťpäť rokov bolo talianskych. Potom sa to všetko ukludnilo. Je pravdou, že sa pohádali v záhrade. Robil jej stále zle. Na dome v T. jej ničil kvety, aj bylinky. Nútil ju tým, aby sa rozvedla. Bola si k susede aj poplakať. Dva roky jej vyhadzoval veci. Suseda jej povedala, že tieto veci vyhadzuje navrhovateľ každé dva týždne v T.. Z tohto dôvodu mu potom jediný krát zobrala prístroj na podnikanie, ale mu ho však vrátila. Navrhovateľ sľub, ktorý jej dal pri uzatváraní manželstva dodržať nechce, avšak, keď kamarátovi v krčme niečo sľúbi tak to aj splní. Manžel ju okradol o peniaze, o auto, o matrace, aj deku za 3,90 eur jej zobral. Dokonca aj dary, ktoré dostala od mamy. A od detí zo škôlky. Nesúhlasila s tvrdením navrhovateľa, že starostlivosť o deti zabezpečoval on. Kartu od spoločného účtu nemala. Policajtov volal na ňu bezdôvodne. Pokiaľ dcéra stratila mlieko a je to pravda, je jej to ľúto, avšak vnučka má rok a pol a mlieko dcéra donekonečna mať nebude. Navrhovateľ do bytu v Q. chodiť môže, ona nemôže chodiť do T. (do pivnice). Telefón mu nezobrala služobný, ale súkromný, lebo si chcela zavolať. Sumu 6.000,- eur, ktoré mu zobrala, mu aj vrátila. Naopak on jej ukradol 1.200,- eur. Urobila oznámenie u polícii na manžela, lebo vymenil na pivnici zámok. Berie z bytu rôzne veci a snaží sa ju psychicky týrať.

Keďže podľa názoru súdu vzťahy účastníkov sú narušené, na pojednávaní sudkyňa položila otázku odporkyni, či sa nechce rozviesť vzhľadom na to, že súd vidí, že medzi účastníkmi konania sú pretrvávajúce nezhody, na čo odporkyňa uviedla: „Nech si navrhovateľ žije v T.. Ja si budem žiť v Q.. Spoločne žiť nemusíme. Každé druhé manželstvo takto funguje. A v našom veku je to o iných hodnotách.“

Svedkyňa U. J. (sestra navrhovateľa) na pojednávaní uviedla, že problémy v manželstve pretrvávali už v čase, keď boli deti na základnej škole. Hádky vyvolávala aj švagriná z maličkostí. Hádky boli takmer na dennom poriadku. Cez tieto hádky manipulovala aj deti. Veľakrát sa jej na jeho brata sťažovala. Ona si toto vypočula, avšak sa do toho nechcela starať. Jej brat zabezpečil celú rodinu. Žili si dosť na vysokej úrovni. Za posledné tri roky na bratovi videla, že z problémov v manželstve je úplne vyčerpaný. Dcéra, ktorá je v Nemecku neskôr došla na to, že odporkyňa ju manipulovala proti jej bratovi. Bola aj svedkom hádok, či už u rodičov, alebo u nich. Dokonca sa raz na dovolenke pohádali kvôli toaletnému papieru, z čoho bola dosť prekvapená. Pri hádkach niekedy radšej odišla. Hádok bolo veľa. Išlo o maličkosti. Napríklad sa pohádali aj preto, že navrhovateľ pokosil kvetinu odporkyni v Bučanoch na dome, pričom navrhovateľ ani nevedel, že išlo o nejakú rastlinu. Nikdy netrpeli, že by mali málo finančných prostriedkov.

Videla ako v Kauflande nakupujú plný košík. Bola prítomná aj pri vyhrážkach. Na jednu nevie zabudnúť. Pri hádke odporkyňa povedala jej bratovi slová „počkaj ty kokot, ja ťa dovediem až k tomu, že vyskočíš z balkóna“. Vie o tom, že odporkyňa sa mu dosť vyhrážala aj rozvodom. Minulý rok, keď bola odporkyňa u svedkyne povedala, že deti má v zahraničí a či sa teraz v jej veku bude rozvádzať, veď predsa, keď sa rozvedie nebude mať po jej bratovi vdovský dôchodok. A to je podľa názoru svedkyne dôvod, prečo sa odporkyňa nechce rozvieť. Jej brat sa až po určitom čase naučil ako reagovať na hádky odporkyne a kvôli deťom z manželstva neodišiel.

Z písomného vyjadrenia E. H. (dcéry účastníkov) vyplýva, že vzťah svojich rodičov za posledné roky vníma ako problematický, napriek tomu, že sa dlhšiu dobu zdržiava v zahraničí. Mrzí ju, že ich vzťah došiel do takéhoto štádia, ale jej matka je konfliktná osoba a hádky medzi nimi vyvolávala ona a to pomerne často. Spoločnosť sa vždy mohla len na otca, s ktorým má dobrý vzťah a dobrý vzťah má i otec voči jej manželovi a dcérke L.. Keď bolo potrebné, vždy bol ochotný pomôcť jej i do cudziny. Naproti tomu matka jej pokazila prípravu na jej najkrajší deň v živote, na svadbu a o jej dcéru, jej prvú vnučku sa nezaujíma, nevidela ju a to už má 13 mesiacov. Domnieva sa, že už dávno nejde v ich vzťahu o manželské spolunažívanie, ako by malo fungovať v každej normálnej fungujúcej rodine. Zo vzťahu s matkou otcovi vznikali len stresy a z nich vyplývajúce zdravotné problémy a tým, že sa odsťahoval a podal návrh na rozvod, urobil len dobre. Je presvedčená, že ani jedno manželstvo nemá byť o psychickom týraní a vypočítavosti, ako si to predstavuje jej matka.

Zo zápisnice zo dňa 18.3.2015 vyplýva, že súd vykonal výsluch dcéry E. H. za účasti účastníkov konania. Uviedla, že si problémy rodičov v manželstve pamätá ako malé dieťa. Presnú frekvenciu hádok si nepamätá, obdobia boli aj dobré, niekedy však boli hádky na dennom poriadku. S odporkyňou nie je v kontakte od roku 2012. V roku 2014 došlo k fyzickému konfliktu s odporkyňou. Následne odporkyňa kládla otázky svedkyne a to: Koľkokrát ako rodina zostali bez financií? Za aké peniaze bola v Chorvátsku 5 rokov dozadu? Či si pamätá, že ju veľakrát nechával bez peňazí? Či si pamätá, že naposledy keď bola doma ju navádzala na rozvod? Či si pamätá, keď boli policajti u nich, niekoľko rokov dozadu? Svedkyňa uviedla, že si väčšinou nepamätá a že odporkyňa nehovorila vždy pravdu. Na to odporkyňa fyzicky napadla svedkyňu a utiekla z pojednávacej miestnosti počas informatívneho výsluchu.

Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 11.4.2015 vyplýva, že sa rozhodla z informatívneho výsluchu odísť, lebo dcéra si podozrivo nepamätala na dôležité veci a udalosti spred 10 rokov, ktoré by očividne svedčili proti otcovi. Považovala tak za zbytočné sa jej čokoľvek pýtať. Pri odchode si pred ňou nezem odpľula. Nedotkla sa jej žiadnou časťou svojho tela a v zápisnici nie je uvedená pravda. Naopak za ňou vybehol manžel, na chodbe ju chytil za šatku a poškodil jej ju a pracovníci súdu ho od nej odtrhali. Mala výhrady aj voči tomu ako bola zavolaná na výsluch. A myslí si, že výsluch mohol byť aj v iný termín.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu pod sp. zn. 8C/63/2014 súd zistil, že navrhovateľka dňa 19.3.2014 podala na súd návrh na určenie výživného pre manželku a uviedla v ňom, že v poslednom období sa vzťahy s navrhovateľom (tam ako odporcom) zhoršili. Jedným z dôvodov boli aj spory ohľadom financovania domácnosti a prispievania na výdavky rodiny. Sumu, ktorou prispieval na domácnosť, stanovoval podľa vlastného uváženia, vždy však išlo o sumu maximálne rovnajúcu sa jej príjmu, napriek skutočnosti, že zarábala násobne viac ako ona. Odporca sa 15.2.2014 odsťahoval zo spoločnej domácnosti a ničím jej neprispieva na domácnosť. Rozsudkom zo dňa 14.4.2015 bol navrhovateľ zaviazaný platiť navrhovateľke sumu 200 eur mesačne s účinnosťou od 19.3.2014 (zatiaľ neprávoplatným).

Z predloženého potvrdenia Obvodného oddelenia PZ Trnava zo dňa 5.3.2015 vyplýva, že odporkyňa vykonala oznámenie, že dňa 5.3.2015 o 11.30 hod. zistila, že na adrese trvalého pobytu jej manžel (navrhovateľ) vymenil na pivnici zámok a berie jej z bytu rôzne veci a takto sa ju snaží psychicky týrať.

Z potvrdenia Obvodného oddelenia Policajného zboru v Trnave zo dňa 30.4.2000 vyplýva, že odporkyňa vykonala ústne trestné oznámenie o napadnutí manželom E. H. v byte.

Z potvrdenia o oznámení Obvodného oddelenia Policajného zboru Zavar zo dňa 21.3.2015 vyplýva, že odporkyňa urobila o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa dopúšťa jej manžel E. H..

Z potvrdenia Obvodného oddelenia PZ Trnava zo dňa 14.4.2015 vyplýva, že odporkyňa vykonala oznámenie o schválnostiach zo strany jej manžela E. H.. Ku skutku prichádza pravidelne od 12.2.2014, kedy E. H. podal žiadosť o rozvod.

Súd za účelom zachovania manželského zväzku poslal účastníkov konania do manželskej poradne, ktorú však navrhovateľ rázne odmietol s tým, že im manželská poradňa nepomôže.

Centrum pomoci pre rodinu v Trnave súdu listom zo dňa 26.6.2014 oznámilo, že navrhovateľ možnosť manželskej poradne odmietol s tým, že nemá o stretnutie ani poradenstvo záujem.

Manželské, párové a porozvodové poradenstvo v Trnave súdu listom zo dňa 17.7.2014 oznámilo, že navrhovateľ na sedenie neprišiel a spoluprácu odmietol. Majú zato, že jeho postoj je prejavom a potvrdením jeho postoja k celej veci.

Podľa ustanovenia § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa ustanovenia § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Zákon o rodine upravuje rozvod manželstva ako jeden zo spôsobov zániku manželstva, na ktorý však zo zákona nie je právny nárok. Zákonne predpoklady zrušenia manželstva rozvodom určuje Zákon o rodine v § 23, podľa ktorého môže súd manželstvo na návrh niektorého manžela rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel. Zákon nevysvetľuje bližšie obsah pojmu „vážny rozvrat“, bezpochyby však vážnosť rozvratu vzťahov medzi manželmi je daná jeho intenzitou a trvaním. Intenzita rozvratu je závislá od toho do akej miery sa nezhody manželov týkajú podstatných vecí manželského spolužitia, t.j. akým spôsobom a v akom rozsahu manželia porušujú vo vzájomnom správaní sa pravidlá manželského spolužitia. Trvalosť rozvratu vzťahov medzi manželmi nezáleží len na tom, aká dlhá doba uplynie od vzniku rozvratu do podania návrhu na rozvod, ale aj na povahe príčin rozvratu a miere ich následkov ako i na tom, ako sa s porušením zákonných povinností manželov či iných pravidiel správania sa v manželstve vyporiadal ten z manželov, ktorého záujmy tým boli dotknuté. Záver o vážnosti rozvratu vzťahov medzi manželmi je teda odôvodnený vtedy, ak sa rozvrat vzťahov medzi manželmi javí ako neodstrániteľný, nenapraviteľný stav vzhľadom na výsledok dialektického zhodnotenia intenzity (rozsah porušovania pravidiel manželského spolužitia) a trvalosti (dĺžka rozvratu, príčiny rozvratu a ich následky, postoj dotknutého manžela) rozvratu.

Účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí. Povinnosťou žiť spolu znamená vytvorenie vzájomného životného spoločenstva, usporiadaného a harmonického spolužitia. Manželstvo je tak aj prostredie, kde manželia žijú spolu vo vzájomnej zhode, citovom zblížení, poskytujúc si vzájomne pomoc a podporu.

Manželja sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa o spoločné deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie. Plnenie týchto povinností nie je súdne vymáhateľné a sankcionovateľné. Ich porušenie však môže spôsobiť vážne narušenie a trvalý rozvrat vzťahov medzi manželmi.

Súd v danej veci, z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky k rozvodu manželstva účastníkov. V konaní bolo bezpečne preukázané, že rozvrat v manželstve je hlboký a trvalý, navrhovateľ vyjadril presvedčenie svoje manželstvo rozviesť, keď už nemá záujem zotrvať v takomto zväzku.

Súd poukazuje najmä na zmenu výpovedi odporkyne. Najprv tvrdila, že manželstvo účastníkov bolo harmonické, neskôr dokonca uvádzala, že ju navrhovateľ zbil keď bola tehotná, musela odísť v noci aj s deťmi z domu. Odporkyňa sa nechce rozviesť, lebo sa o manžela pekne starala 30 rokov. Podľa názoru súdu jej túžba zotrvať v manželstve nie je z dôvodu citového vzťahu k navrhovateľovi. Počas pojednávania obaja účastníci konania nerešpektovali toho druhého, jeho dôstojnosť. Osočovali sa, nenávisťne reagovali a nevedeli sa ani dohodnúť, kto sa staral o deti. Z výpovede svedkyne U. J. vyplýva, že odporkyňa sa navrhovateľovi vyhrážala so slovami „počkej ty kokot, ja ťa dovediem až k tomu, že vyskočíš z balkóna“. Tieto slová sa odporkyňa snažila bagatelizovať s tým, že to bolo vtedy, keď skákal cez balkón k susedom, keď jej ukradol peniaze pre deti.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že manželstvo nikdy nebolo vyslovene harmonické. Odporkyňa uvádzala, že od začiatku bolo ich manželstvo talianske a odporca uviedol, že prvé roky boli harmonické. Na začiatku sa však vzájomne manželia rešpektovali a zotrvali v manželstve kvôli deťom. Sama dcéra E. H. uviedla, že si pamätá hádky aj na dennom poriadku, keď bola malá. Túto skutočnosť potvrdila aj svedkyňa U. J., ktorá uviedla, že hádky boli vyvolávané z maličkostí a boli takmer na dennom poriadku. Tieto vyvolávala odporkyňa, ktorá sa mala na navrhovateľa veľa krát sťažovať. Čiže tvrdenia o harmonickom manželstve zo strany odporkyne boli vyvrátené. Hádky nastali aj v dôsledku zdravotného stavu navrhovateľa, keď je tento alergik, nechcel kvety v byte, avšak odporkyňa, keďže sa jej byt nepáči bez kvetov, jednu kvetinu v byte nechala, ktorú neskôr zničil navrhovateľ.

Z tvrdení účastníkov je zrejmé, že k hádkam v manželstve dochádzalo často. Mali rozdielny postoj k výchove detí, k vedeniu domácnosti, hospodáreniu. Zo súdnych pojednávanií súd ustálil, že účastníci sa vzájomne nerešpektujú, nerešpektujú tak svoju dôstojnosť, nepomáhajú si, nestarajú sa spoločne o deti a nevytvárajú dlhodobo zdravé rodinné prostredie. Bolo preukázané, že sú nielen vážne a trvalo rozvrátené vzťahy medzi manželmi, ale aj medzi matkou a dcérou, keď táto mala fyzicky pri výsluchu napadnúť dcéru, čo však neskôr poprela. Uviedla, že ona si len odplula pred dcérou. Súd neskúmal, či si odporkyňa „len“ odplula alebo došlo aj k fyzickému kontaktu. Odporkyňa po tom čo svedkyňa nevyviedla podľa jej predstáv, sa rozhodla opustiť pojednávaciu miestnosť a zmarila tak výsluch svedkyne s tým, že to nemá aj tak význam. Neskôr zase namietala, že bola telefonicky zavolaná na informatívny výsluch. Tu súd uvádza, že išlo o svedkyňu, ktorá býva v Nemecku, má malé dieťa a požiadala o výsluch. Keďže boli účastníci konania prítomní, nič súdu nebránilo, aby k výsluchu došlo. Súdu odporkyňa nepreukázala, žeby musela navštíviť lekára, len tieto skutočnosti uvádzala. Je zarážajúce, že odporkyňa vôbec tieto skutočnosti namietala, ide o jej vlastnú dcéru. Tento jej postoj svedčí o tom, že zdravé rodinné prostredie skutočne v tejto rodine neexistuje. Navyše otázkami, ktoré smerovali na svedkyňu - dcéru, nesmerovali k preukázaniu harmonického vzťahu medzi manželmi, práve naopak, týmito otázkami odporkyňa chcela preukázať ako sa odporca k nej negatívne správal, čím sama poprela svoje tvrdenia o harmonickom manželstve.

Neustále nezhody manželov, hádky na každodennom poriadku i keď len z maličkostí, viedli nakoniec k trvalému citovému ochladeniu navrhovateľa. Dokonca súdu uviedol, že keď odporkyňa vidí, chce sa mu vracieť. Tvrdenie odporkyne o plánovaní dovolenky v decembri 2013 na leto 2014 neboli preukázané. Sama odporkyňa súdu uviedla, že keď mali ísť na spoločnú dovolenku navrhovateľ jej povedal, že s takou „pičou“ tučnou nikde nejde.

Manželia už dlhšie spoločne nehospodária, čo vyplýva aj z pripojeného spisu, keď odporkyňa po tom ako navrhovateľ podal návrh na rozvod, následne podala návrh na určenie výživného pre manželku. Aj keď sama uviedla, že sa už dávnejšie a vždy na jar stávalo, že navrhovateľ jej nedával peniaze a dokonca si nemala za čo kúpiť chleba.

Súd dospel k záveru, že odporkyňa chce zotrvať v manželstve účelovo z dôvodu finančného prospechu. Táto skutočnosť vyplýva nielen z podaného návrhu na určenie výživného pre manželku tesne po podaní návrhu na rozvod (aj keď dôvod na podanie u odporkyne existoval skôr, pretože sama uvádzala, že jej manžel finančne neprispieval), ale aj z výpovede svedkyne U. J., ktorá uviedla, že odporkyňa minulý rok jej povedala, že keď sa rozvedie, nebude mať po manželovi vdovský dôchodok.

Vzhľadom na to, že súd videl, že postoj manželov je voči sebe nedôstojný a manželstvo rozvrátené (vážne a trvalo), položil otázku odporkyne či napriek tomu sa nechce rozviesť. Odporkyňa súdu uviedla, že nech si navrhovateľ žije v T. ona si bude žiť v Q., spoločne žiť nemusia, každé druhé manželstvo takto funguje. A v ich veku je to o iných hodnotách, ktoré však súdu neuviedla. Práve naopak bolo preukázané, že žiadne hodnoty v tomto manželstve neexistujú a nielen navrhovateľ, ale ani odporkyňa sa nesnaží manželstvo zachrániť. Manželstvo odporkyňa chce zachrániť len „na oko“, aby súd manželstvo nerozvedol.

Toto manželstvo je disharmonické (súd nezistil, žeby niekedy bolo skutočne harmonické), spôsobuje navrhovateľovi psychické utrpenie, vzťah nie je vôbec založený na dôvere a porozumení, ale naopak na nevráživosti. Manželstvo neplní ako funkciu biologickú, tak výchovnú a ani funkciu vzájomnej pomoci spočívajúcej vo vytváraní zdravého rodinného prostredia. Čo sa týka funkcie hospodárskej, súdu bolo preukázané, že ani táto nie je naplnená, keďže medzi účastníkmi konania je vedené ďalšie konanie, a to konanie o určenie výživného pre manželku, s ktorým sa súd oboznámil. Účastníci tiež nežijú v spoločnej domácnosti, pričom ich manželské spolužitie je hlboko narušené minimálne od roku 2013. V dôsledku neustálych hádok, rozdielných názorov na výchovu detí a hospodárenie, došlo k odcudzeniu a neskôr k rozpadu manželstva, keď sa navrhovateľ zo spoločnej domácnosti odsťahoval vo februári 2014, pričom nezhody v manželstve vyvrcholili k podávaniu trestných oznámení odporkyňou na navrhovateľa. Ich manželstvo je už dlhšiu dobu formálnym zväzkom (podľa názoru súdu takmer od začiatku manželstva), ktorý neplní svoj účel.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie len ťažko možno hovoriť o funkčnom vzťahu. Rozvrat v tomto manželstve je trvalý a hlboký, vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a nie je možné očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Za hlavnú príčinu rozvratu manželstva súd ustálil rozdielnosť pováh a názorov účastníkov na spoločný manželský a rodinný život.

Nakoľko z vyššie uvedených dôvodov boli splnené zákonne podmienky pre zánik manželstva rozvodom, súd návrhu na rozvod vyhovel a manželstvo účastníkov rozvedol.

O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s ustanovením § 144 veta prvá a § 224 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, keď účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania pred prvostupňovým súdom ako aj náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave; navrhovateľka sa odvolania vzdala, preto by podanie odvolania z jej strany bolo právne neúčinné.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.